تمام «دریای پارس» زیر پرچم ایران

در پیروزی ۳۹۹ سال قبل بر پرتغالی‌ها، ساکنان حاشیه شمالی و جنوبی خلیج فارس با نام ایرانی علیه استعمارگران جنگیدند

جواد نوائیان رودسری – در آستانه روزی بزرگ قرار داریم؛ روزی که در آن، زخم مهاجمان استعمارگر، بر چهره غرور ملی ایرانیان ترمیم یافت. ۳۹۹ سال از آن روز باشکوه می‌گذرد و در آستانه چهارصدمین سال آن فتح جاودانه قرار داریم؛ روزی که هرمز، مروارید خلیج فارس، دوباره به مام میهن بازگشت. روزی که پرچم حاکمیت ایران، دوباره در سواحل جنوبی خلیج فارس به اهتزاز درآمد. آن روز، فرزندان این سرزمین حماسه‌ای جاودانه ساختند و پرتغالی‌های استعمارگر که بیش از یک قرن اتباع ایران را در دو سوی دریای پارس آزار داده بودند، به سزای عمل خود رسیدند و اینک، قلعه‌ها شده آن‌ها در جزیره هرمز، نمادو نشانی است برای هر بیگانه‌ای که قصد حریم مقدس ایران کند. فردا، دهم اردیبهشت ماه را به همین مناسبت، روز ملی خلیج فارس نامیده‌اند. فردا یک روز خاص در تقویم ماست؛ روز یادآوری یک حق ابدی و تاریخی، روز بازخوانی منشور دفاع از حقوق جاودانه یک ملت؛ ایرانیان.

نمایی از بقایای قلعه پرتغالی‌ها در جزیره هرمز

■ **خلیجی که همیشه فارس می‌ماند**

خلیج فارس از دوران باستان این نام زیبا را بر خود دارد؛ این سخن ما نیست که از میل و اشتیاق زیادمان به میهن ابراز شده باشد. یونانیان آن را «سینوس پرسیکوس» می‌نامیدند و گاه با برخی تغییرات آن را «پرسیکوس کُلپُس» معرفی می‌کردند، آن گونه که استرابون، مورخ و جغرافی دان قرن اول میلادی ابراز می‌کند. ایرانیان در عهد هخامنشی، خلیج فارس را «پارسا دریا» (Parsa Draya) می‌خواندند و این شاید، همان دریای پارس باشد که به متون شرق و غرب راه یافت و هویت آن را به نام سرزمین ایران، ابدی کرد. بعدها، جغرافی دانان مسلمان نیز، نام «بحر فارس» را برای خلیج فارس استفاده کردند و بر این نام اصیل، مُهر تأیید زدند. این یک واقعیت تاریخی است که ایران، در هر دوره و با هر حکومتی، حق حاکمیت طبیعی و اصیل خود را بر دو سوی خلیج فارس حفظ کرد و تا پیش از آن که پای استعمارگران در قرن ۱۶ و ۱۷ میلادی به این نیلگونِ راهبردی باز شود و برخی شیوخ طماع را برای کسب قدرت تحریک کند، هیچ چیزی، مانع از استقرار این حاکمیت طبیعی و دایمی نبود. ایرانیان، طی چند سده اخیر نیز برای پاسداری از این حق، سخت کوشیده‌اند. صرف نظر از تلاش صفویان که با پایمردی امامقلی خان، سردار نامی ایران در عصر صفویه، پیروزی زرین دهم اردیبهشت سال ۱۰۰۱ ش را رقم زد، نادر نیز برای حفظ حاکمیت ایران بر خلیج فارس کوشید و با ایجاد ناوگانی نسبتاً نیرومند، سعی در اعمال این حاکمیت داشت که اجل مهلتش نداد.

■ **روایت آن فتح بزرگ**

پیروزی سپاه ایران و بیرون راندن پرتغالی‌های متجاوز از جزیره هرمز و خلیج همیشه فارس، یک فرایند چند ماهه بود. زمستان سال ۱۰۰۰ ش، ایرانیان تصمیم گرفتند که به اشغالگری استعمارگران در سواحل خلیج فارس پایان دهند. با حرکت امامقلی خان به سمت گمبرون (بندرعباس فعلی) و جاسک، مردم غیور منطقه نیز به سپاه ایران پیوستند. ارتش ایران، در اسفند سال ۱۰۰۰ ش با پنج هزار سپاهی وارد گمبرون شد. امامقلی خان پس از چند روز توقف در گمبرون، سپاه را به دو بخش تقسیم و یک بخش را مأمور آزادسازی قشم کرد. سلحشوران ایرانی با استفاده از تاریکی شب، از دریا عبور کردند و به سرعت خود را به جزیره قشم رساندند. در سحرگاه روز بعد، شیپور جنگ نواخته شد. سربازان دلاور ایران با حمله ای برق آسا، قلعه نظامی پرتغالی‌ها را فتح کردند. سرعت عمل شگفت انگیز آن ها، توان هرگونه مقاومت را از اشغالگران گرفت. ۵۰۰ اشغالگر به اسارت سپاه ایران درآمدند و بقایای نیروهای پرتغالی، با کشتی به جزیره هرمز گریختند. همزمان با این حمله پیروزمندانه، مردم منطقه جلوار (رأس الخیمه)، در آن سوی خلیج فارس نیز با کمک سپاهیان ایران و فرماندهی غیر مستقیم امامقلی خان، پرتغالی ها را از منطقه خود بیرون راندند. با آزادسازی قشم و رأس الخیمه، تنها مسیر رسیدن آب و آذوقه به جزیره هرمز در اختیار سپاه ایران قرار گرفت. شرایط پرتغالی‌ها روز به روز بدتر می‌شد و امامقلی خان با تصرف انبارهای مهمات پرتغالی‌ها در قشم، تجهیزات سپاه را افزایش داد.

■ **به سوی هرمز**

اواخر اسفند سال ۱۰۰۰ ش، سپاه ایران، به فرماندهی امامقلی خان و با استفاده از کشتی‌ها و لنج‌های ایرانی و تعدادی کشتی خارجی، فاصله میان قشم و هرمز را پیمود و جزیره را محاصره کرد. این محاصره بیش از یک ماه طول کشید. با وجود پیاده شدن نیروهای ایرانی در جزیره، پرتغالی‌ها از درون قلعه مستحکم‌شان، به شدت مقاومت می کردند. امامقلی خان تصمیم گرفت کار اشغالگران را یکسره کند. اوایل اردیبهشت سال ۱۰۰۱ ش، نیروهای کمکی به سپاه ایران پیوستند. با طلوع آفتاب روز دهم اردیبهشت‌ماه، صدای غرش توپ‌های ارتش ایران، قلعه پرتغالی‌ها را به لرزه درآورد و دیوارهای قلعه را بر سر اشغالگران خراب کرد. غریو مردانه سپاه ایران در سراسر جزیره هرمز پیچید. ساعتی بعد اجساد اشغالگران، همه جای جزیره مشاهده می‌شد و سیمون دومیلا، فرمانده خودپسند پرتغالی، در برابر امامقلی خان و سپاهیان سلحشور ایران، زانو زده بود. آزادی جزیره هرمز و پاک سازی خلیج همیشه فارس، از لوث وجود استعمارگران و متجاوزان، به عنوان خاطره‌ای جاودانه در حافظه تاریخی ایرانیان باقی ماند؛ خاطره‌ای که هر سال، آن را با نام «روز ملی خلیج فارس» گرامی می‌داریم.

قاب تاریخ

سکنجبین، نوشیدنی اصیل ایرانی

همه ما درباره سکنجبین و خواص آن چیزهایی می‌دانیم و گاهی هم از آن برای رفع مشکلات گوارشی و... استفاده می کنیم. اما بد نیست بدانید که سکنجبین، یک شربت اصیل شیرازی است که به دلیل خواص عالی و طعم منحصر به فرد خود، در همه جا رایج شد. سکنجبین را معرّب شده واژه سکنگبین می‌دانند، یعنی مخلوط سرکه و انگبین یا همان عسل. مشهور است که بوعلی سینا، رساله‌ای درباره خواص این شربت، با نام «السکنجبین» نوشت و البته، نسخه‌های خطی این رساله در کتابخانه‌های معروف جهان وجود دارد. هر چند که امروزه به دلیل گران بودن عسل، از شکر برای شیرین کردن سکنجبین استفاده می‌شود، اما در نقاط مختلف ایران، از دیرباز روش‌های متعددی را برای درست کردن این شربت، آن هم با درصدهای متفاوت مواد تشکیل دهنده، به کار می گرفتند. رسم خوردن کاهو با سکنجبین، یکی از رسم‌های دیرینه ایرانیان است که در بسیاری از نقاط کشور، از دیرباز برقرار بوده. خوردن کاهو با سکنجبین، افزون بر مزه فوق العاده، برای جلوگیری از عوارضی است که امکان دارد بر اثر خوردن کاهو برانسان عارض شود. در قاب تاریخ امروز، یکی از سندهای رونق خوردن کاهو و سکنجبین را در صد سال قبل مشاهده می کنید؛ نوجوانی از دوره قاجار که سینی کاهو و سکنجبین را روی سر گرفته است و برای فروش به مردم عرضه می کند.

اندر احوالات قبله عالم

پدر سوخته اصلا بد شانس است!

شنبه، ۲۹ جمادی‌الثانی ۱۳۰۶ * – امروز باید برویم به قشلاق. ساعت معین کردیم. از ایوان کیف تا قشلاق پنج فرسخ تمام است. سوار اسب شده از جاده راندیم. سوارها را هم تماماً مرخص کردیم بروند منزل. خودمان خیلی راندیم. توی صحرایی که اردو و جلگه و دهات خوب پیدا بود، به ناهار افتادیم. اعتمادالسلطنه روزنامه خواند. حکیم الممالک هم بود. مجدالدوله هم بود، احوالش بهتر شده است. محمدحسن میرزا رسید. دیدیم سر و رویش خاکی است و می لنگد. گفته بودند پایش درد می کند. عرض کرد: در کالسکه بودم، توی دره رسیدم به حرم. خواستم سوار اسب شوم. به علاوه رانم که درد می کرد، زمین خوردم، دستم هم در رفت. شلوارش پاره شده، پشتش گِلی شده، حالت مضحکی داشت. گفتیم نرود تا کمی بخندیم. پدر سوخته اصلاً بدشانس است. امین السلطان شال و پول پیشکش گذارده بود. شالِ زردِ خوبی بود. شال را نصف کردیم؛ نصفش را دادیم به محمدحسن میرزا که امروزش همه به بخت بد نگذشته باشد. آمدیم بیرون چادر، دیدیم علف‌های خشک و بلندی دارد که مستعد است برای آتش زدن. آتش زدیم. تماشا کردیم. آتش خوبی بود، خیلی خوشمان آمد. عزیز السلطان وسط آتش‌ها بازی می کرد. خیلی خوب چیزی بود.

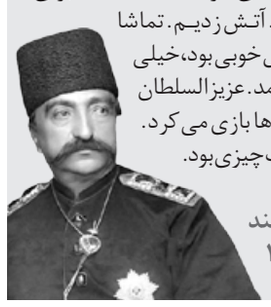

*۱۲ اسفند ۱۲۶۷

واحد صفحه‌آرایی روزنامه خراسان
سفارش می پذیرد
layout@khorasannews.com ۰۵۱۳۷۰۰۹۳۹۰

تاریخ جهان

۴۳ سال از کودتای کمونیستی در کابل گذشت

بختِ سیاه مارکسیست‌ها در افغانستان

همسایه شرقی ما، طی دهه ۱۳۵۰ ش، شاهد رویدادهای تأثیر گذار و متعددی بود که در نهایت وضعیت کشور را برای مدتی طولانی دچار بحران کرد؛ بحرانی که بر همسایگان افغانستان نیز بی‌اثر نبود و زمینه‌ساز موج گسترده مهاجرت از این کشور به سرزمین‌های مجاور شد. حدود ۴۳ سال قبل، روز ۷ اردیبهشت ۱۳۵۷، کمونیست‌های افغانستان علیه جمهوری نوپای این کشور که توسط محمد داودخان تأسیس شده بود، دست به کودتا زدند. این کودتا بخشی از تقابل آمریکا و شوروی در قالب جنگ سرد بود. محمدداودخان در کاخ ریاست جمهوری، با وضع فجیعی به قتل رسید و کمونیست‌ها، جمهوری دموکراتیک افغانستان را اعلام کردند و حزب دموکراتیک خلق در این کشور، به طور انحصاری قدرت را به دست گرفت. اما صاحبان جدید قدرت، قادر به مهار اوضاع و گسترش امنیت نبودند؛ دوفراکسیون خلق و پرچم در حزب، دایم با هم درگیر می‌شدند. «نورمحمد تَرَه کی»، نخستین رئیس جمهور مارکسیست افغانستان، کمتر از یک سال دوام آورد. طرفداران «حفیظ ا... امین»، شب ۲۳ شهریور سال ۱۳۵۸، به کاخ ریاست جمهوری ریختند و «تره کی» را با بالش خودش، خفه کردند. دولت امین نیز مستعجل بود. شوروی از این نگرانی داشت که او با آمریکا زد و بندهایی داشته باشد. نیروهای ارتش سرخ، در ساعات اولیه روز ششم دی ماه ۱۳۵۸، در فرودگاه کابل پیاده شدند و با سرعت خودشان را به کاخ ریاست جمهوری رساندند؛ امین و خانواده‌اش با شلیک گلوله به سرشان، به قتل رسیدند. رئیس جمهور کمونیست بعدی، «ببرک کارمل»، شش سال دوام آورد اما در این مدت، جنگ و ناامنی تمام افغانستان را فرا گرفت و تندروی‌های مارکسیست‌ها، سیل آوارگان را به سوی کشورهای همجوار و به ویژه ایران، سرازیر کرد. کارمل بعدها توسط شوروی عزل شد و جای خود را به «محمد نجیبا...» داد؛ رئیس جمهوری که تا ۲۷ فروردین ۱۳۷۱، بر مسند قدرت باقی ماند و بعد از فروپاشی شوروی، توسط نیروهای ملی افغانستان عزل شد. او روز ۶ مهر ۱۳۷۵، توسط نیروهای طالبان به قتل رسید.

گزارش تاریخی

ناشنیده‌هایی درباره سازنده رادیو

مارکونی مخترعی در جمع فاشیست‌ها!

بسیاری از ما نام گولیلمو مارکونی را به عنوان مخترع رادیو شنیده‌ایم اما دقیق‌تر آن است که بگوییم وی ابداع کننده استفاده از امواج رادیویی در طراحی تلگراف بی سیم بود. مارکونی در اردیبهشت سال ۱۲۵۳ ش، در خانواده‌ای اشرافی و اهل ایتالیا به دنیا آمد. او به آزمایش‌های فیزیک علاقه خاصی داشت و در دانشگاه‌های بولونیا و فلورانس، در رشته فیزیک و مهندسی برق تحصیل کرد. مارکونی در سال ۱۸۹۵ م/ ۱۲۷۴ ش، فعالیت خود را برای ساخت تلگراف بی سیم آغاز کرد و یک سال بعد، راهی انگلستان شد و توانست آن را به عنوان اختراع خودش، ثبت کند. در سال ۱۹۰۰ م/ ۱۲۷۹ ش، انگلیسی‌ها در عملیات سرکوب بوئرها، در آفریقای جنوبی، برای نخستین بار از تلگراف بی سیم مارکونی استفاده کردند. این اختراع، او را ثروتمندتر کرد، اما با همه این تلاش‌ها و استعداد ویژه مارکونی در دانش فیزیک، او دارای تمایلات راسیستی و نژادپرستانه بود، به همین دلیل، پس از تشکیل حزب فاشیست در ایتالیا، به رهبری موسولینی، به آن پیوست و به دلیل شهرت و ثروتی که داشت، خیلی زود به عنوان عضو شورای عالی فاشیستی ایتالیا برگزیده شد. پیش از آن، مارکونی به عنوان نماینده تام‌الاختیار ایتالیا در کنفرانس صلح پاریس در سال ۱۹۱۹ م/ ۱۲۹۸ ش شرکت کرد. وی از طرفداران حمله به لیبی و اتیوپی بود و این کار را برای احیای قدرت ایتالیا و ساختن دوباره امپراتوری روم لازم می‌دانست. او به دلیل جایگاه سیاسی و ثروت زیاد، زندگی توام با آسایشی در ایتالیا داشت، اما آن قدر عمر نکرد که ورود و شکست مفتضحانه کشورش را در جنگ جهانی دوم نظاره کند. مارکونی در ۲۰ ژوئیه ۱۹۳۷ م/ ۲۹ تیر ۱۳۱۶ ش، در حالی که برای تفریح و شکار در ویلای خود به سر می‌برد، در ۶۳ سالگی سکته کرد و درگذشت. تقریباً دو سال بعد از مرگ او، جنگ جهانی دوم آغاز شد و ایتالیای تحت حاکمیت فاشیست‌ها، در کنار آلمان نازی قرار گرفت؛ اقدامی که به سقوط و اضمحلال فاشیست‌ها منجر شد.

عجایب تاریخی

چینگ یون مردی که ۲۵۶ سال عُمر کرد!

وقتی از عمر طولانی صحبت می کنیم، معمولاً آن چه که به ذهن ما می‌رسد همان ۱۲۰ سالی است که بزرگ ترها برای ما آرزو می کردند؛ انگار این ۱۲۰ سال، یک عدد رُند و با معناست و بیشتر از این دیگر امکان ندارد! اما نگاهی به تاریخ و بررسی آن، ما را با افرادی آشنا می کند که از سقف ۱۲۰ سال گذشته‌اند و بلکه آن را به دو برابر اندازه استاندارد، ارتقا داده‌اند! روز ششم ماه می سال ۱۹۳۳ (۱۶ اردیبهشت ۱۳۱۲)، مردی در استان سیچوان، جایی در مرکز چین، درگذشت که طبق مستندات و البته ادعای خودش، حدود ۲۵۶ سال عمر کرد! «لی چینگ یون»، پزشک چینی و استاد فنون رزمی بود. خودش ادعا می کرد که در سال ۱۷۳۶ م/ ۱۱۱۵ ش به دنیا آمده است و با احتساب این رقم، هنگام مرگ، نزدیک به ۲۰۰ سال عمر داشت. اما برخی از هم‌ولایتی‌های مرحوم یون مدارکی را در اختیار دارند که نشان می‌دهد این آقای خوش‌عمر، سال ۱۶۷۷ م/ ۱۰۵۶ ش به دنیا آمده است و هنگام مرگ ۲۵۶ سال داشته! البته این رقم هرگز توسط کارشناسان تأیید نشد. یون به دلیل عمر طولانی، زیاد ازدواج کرد و از ۲۳ همسرش، صاحب ۱۸۰ فرزند شد که احتمالاً خیلی از آن ها قبل از او مُردند! یون تسلط بسیار خوبی بر علوم پزشکی چینی داشت و با گیاهان دارویی آشنا بود. وقتی از او علت عمر طولانی‌اش را پرسیدند، حکیمانه و به شیوه متون کنفوسیوسی پاسخ داد: «داشتن درونی آرام، مثل یک لاک‌پشت نشستن، مانند کبوتری با نشاط راه رفتن و شبیه یک سگ خوابیدن»! یون عادت‌های ثابتی در زندگی داشت؛ مسکرات نمی‌نوشید، از دود و دخانیات پرهیز می کرد، شب‌ها زود می‌خوابید و صبح زود بلند می‌شد. او عادت به پیاده‌روی‌های طولانی و ورزش داشت. ساعت‌هایی از روز را به استراحت می گذراند و می گفت که در این مدت به هیچ چیز فکر نمی کند، البته به نظر می‌رسد که ما نتوانیم هیچ وقت رکورد آقای یون را بزنیم. چرا؟ چون اکثر ما منابع متحرک حرص و جوش و فکر و خیال‌های مختلف هستیم و صد البته، نمی‌توانیم جلوی اشتهای خودمان را هم بگیریم!

شهرداری اصفهان

تولید، پشتیبانی ها، مانع زدایی‌ها

آگهی تجدید مناقصه ساخت صندلی سالمندان واقع در مناطق یک و سه شهرداری اصفهان

شهرداری اصفهان در نظر دارد ساخت صندلی سالمندان واقع در مناطق یک و سه شهرداری اصفهان را به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.
لذا از کلیه افراد حقوقی واجد شرایط به منظور شرکت در مناقصه دعوت به عمل می آید.
تذکرات :
۱-مدت انجام کار : از زمان ابلاغ قرارداد به مدت ۷۵ روز کاری می باشد (۱۵ روز کاری برای نمونه سازی و ۶۰ روز کاری برای تولید)
۲-سپرده شرکت در مناقصه : سپرده شرکت در مناقصه ۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال می باشد که به یکی از دو روش زیر قابل پذیرش خواهد بود:
الف) ضمانتنامه بانکی با اعتبار حداقل سه ماهه
ب) فیش واریز نقدی به شماره حساب سپرده ۱۰۰۲۷۶۰۰۰۱۳ بانک شهر شعبه جهان نما به نام شهرداری اصفهان
تذکر: در صورتیکه نفرات اول و دوم شرکت کننده از انجام معامله خودداری نمایند سپرده شرکت در مناقصه آنان به ترتیب به نفع شهرداری اصفهان ضبط خواهد شد.
۳-مجوزات لازم : داشتن حداقل یک قرارداد مشابه در یکی از شهرهای کشور جمهوری اسلامی ایران
۴-مهلت ارائه اسناد : واجدین شرایط می توانند جهت دریافت اسناد مناقصه از روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۲/۰۹ تا روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۲/۲۱ به معاونت خدمات شهری شهرداری اصفهان مراجعه نمایند.
آخرین مهلت ارسال پیشنهاد قیمت تا پایان وقت اداری (ساعت ۱۴/۳۰) روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۲/۲۲ می باشد.
۶-محل دریافت اسناد و قبول پیشنهادها : خیابان آیت ا... شمس آبادی ، کوچه شماره ۲۳ ، معاونت خدمات شهری شهرداری اصفهان
الف) مشروح شرایط در اسناد ارائه شده توسط معاونت خدمات شهری قابل رؤیت می باشد.
ب) شرکت در مناقصه و ارائه پیشنهاد به منزله قبول شروط و کلیه تکالیف مقرر در اسناد مناقصه می باشد.
ج) شهرداری اصفهان در رد یا قبول کلیه پیشنهادها مختار است .

۸۶
شهرداری اصفهان
۱۴۰۰۰۰۷۱۸

اصلاحیه آگهی ارزیابی کیفی پیمانکاران

شرکت آب و فاضلاب شهرستان نیشابور به نشانی: نیشابور- شهرک فرهنگیان- ابتدای خیابان ولیعصر(عج)- ولیعصر ۳ در نظر دارد با رعایت آئین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات، پروژه های مشروح ذیل را به شرکت های واجد شرایط واگذار کند.

ردیف	مشخصات پروژه	مدت اجرا	محل اجرا	مبلغ برآورد "هزار ریال"	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه "هزار ریال"
۱	راهبری و نگهداری شبکه های آب شرب روستایی در بخش مرکزی	۱۲ ماه	نیشابور	۱۸۲۹۲۷۴۲	۹۱۴۶۳۷
۲	راهبری و نگهداری شبکه های آب شرب روستایی در بخش میان جلگه	۱۲ ماه	نیشابور میان جلگه	۱۰۴۷۵۷۸۶	۵۲۳۷۸۹
۳	راهبری و نگهداری شبکه های آب شرب روستایی در بخش سرولایت	۱۲ ماه	نیشابور سرولایت	۷۹۴۹۳۶۷	۳۹۷۴۶۸

۱- کارفرما: شرکت آب و فاضلاب نیشابور (سهامی خاص).
۲-داشتن گواهینامه معتبر صلاحیت ایمنی انجام کار از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی.
۳- داشتن گواهینامه صلاحیت بهره برداری شبکه آب از شرکت آب و فاضلاب کشور و یا رتبه ۵ آب یا مدرکی دال بر ثبت نام و مراحل بررسی اخذ مدرک مذکور.
۴- تاریخ، مهلت و محل دریافت استعلام ارزیابی کیفی: واجدان شرایط می توانند ظرف مدت۵ **روز از تاریخ انتشار آگهی (حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۰/۰۲/۱۳ - به جز ایام تعطیل)** برای دریافت استعلام ارزیابی کیفی به دفتر قراردادهای شرکت آب و فاضلاب نیشابور به نشانی: نیشابور- شهرک فرهنگیان- ابتدای خیابان ولیعصر(عج)- تلفن: ۴۲۶۱۳۰۱۰ -۰۵۱ داخلی ۲۲۸ یا شماره موبایل ۰۹۱۵۸۵۳۷۵۲۶ مراجعه و یا از طریق سایت اینترنتی پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات به نشانی: iets.mporg.ir اسناد مذکور را دریافت کنند و **حداکثر ظرف مدت ۱۴ روز (حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۰/۰۲/۲۷)** نسبت به تکمیل و تحویل استعلام ارزیابی کیفی به دفتر قراردادهای این شرکت اقدام کنند.
۵- سایر توضیحات: پس از ارزیابی کیفی و انتخاب مناقصه گران واجد شرایط، سایر اطلاعات (محل و مهلت دریافت اسناد مناقصه و ...) به صورت کتبی به اطلاع ایشان خواهد رسید.
۶-درضمن هزینه درج دو نوبت آگهی به عهده برنده مناقصه است.

دفتر روابط عمومی و آموزش همگانی شرکت آب و فاضلاب نیشابور
۱۴۰۰۰۶۷۰۶/ش